

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۱/۲۳

آصف بهاند

لنډی، د ثبوتلو ستونزه

۳۴۹مه برخه

شونډې مې تا پسي وتلې
خلکو ته وایم چې پېریان مې ډاروینه
راځه چې وېش د دنیا وکړو
یو ته زما شه، دنیا ټوله دې ستا شینه
زما غریبې ورځ ته گوره
زما غریب جانان راپرېږده چې راځینه

د دې برخې لهپاره دا لاندي لنډی برابري شوي دي:

زما په بني سلام وایه
جانان مې زور کړ او ته اوس وهي خالونه
بریا دې ستا وي گل وطنه
پر ما مین درته د زړه دعا کوینه
جانانه ستا خاطر لهپاره
د کلي جنگ، د مور خبرې تېرومه
پر دوپوال غلی، غلی راشه
د دروازي ځنځیر مې مور راوینښوینه
لالی له ما نه مرور دی
زه مروړه له تمامی دنیا یمه
جانانه بڼه سوچونه وکړه
که مې د بدو زورلري، درسره ځمه
زه د ازل په برخو نه یم
چې ځنګ خالي شو، ژوند دې خاوري ايرې شینه
ماته ده مېنی زور معلوم دی
رب دې کافر له یاره نه جدا کوي

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

پر خان مینه، کرار کینه
 زما خندا به دي لهکاره وباسینه
 شونډي مي تا پسي وتلي
 خلکو ته وایم چي پېریان مي ډاروینه
 د طلایی پڼو میرمنی
 قدم په خیال پورته کوه مین دي کرمه
 پڼی دي ډکې طلا داري
 که ته سردار یی، زه دي څه پروا لرمه
 د زړه دپاسه مي انبار شه
 د لالي غمه د غمرونو ځای دي یمه
 دومره د ځان په غم کي نه یم
 ما د لالي غمونه گرده تاووینه
 تا به د مینې ځم کي رنگ کړم
 لکه لونگ به دي پر غاړه گرځومه
 راځه چي وېش د دنیا وکړو
 یو ته زما شه، دنیا ټوله دي ستا شینه
 چي لېونی شوې، حال دي ووی
 روغو به کله وي د مات زرگي حالونه
 سر دي پر سپینه سینه کېږده
 امېل د غاړې بویوه، خوب به درځینه
 ما درته وېل چي لږه کښینه
 تا به په ژاولو تس کاوه چي درنه ځمه
 د ژمي شپه سره سپلی ده
 ساره دي وشه چي دي غېږ کي ونیسمه
 په نوم دي زه بدنمه گرځم
 د مازدیگردیدن دي نورخلک کوینه
 د جانان غږ کي څه کمال دي
 زما دغره غوندي غمونه ورکوینه
 مدام به زه درسره نه یم
 چي هر ماېنم دي زنگېدلی کورته ورمه
 پرکلي سخته خاموشي ده
 یا لالی مړ دي، یا یی کډي کړي دینه

د سترگو جنگ نه دی جانانه
د نصیب جنگ دی، وارخطا ولاړه یمه

ته مین نه یې، دروغ وایې
میننه زه یم چې جامې دې بویومه

د بختورو په نصیب وي
په تور ماښام، د تورو سترگو دینونه

په شیش محل کې مې زړه تنگ دی
ما ته د یار جونگره وښایې چې ځمه

د غره پرسر دی ښامار وخوره
چې ډلې، ډلې پاروگان درڅېږومه

زما غریبې ورځ ته گوره
زما غریب جانان راپرېږده چې راځینه

یوه دې بله گناه وکړه
د نورو خلکو له یارۍ دې ووېستمه

تا په حجره کې تپه وکړه
ما پر بلۍ پر زرگي ونيول لاسونه

ته پر پیسو مین یې یاره
وطن ته راشه، زه به تا مینه یمه

زما لالۍ په کې معلوم دی
د ټول اتن له ورکو جگ لاسونه ورینه

په نوم ئې زه بدنامه گرځم
لالۍ چې بله خوبنوي، جفاکوینه

نه مې هېرېږې د زړه سره
که د اسمان تر ستورو ډېر تېرشي کلونه

څه سوکرک نه دی چې پرې موږ شي
د سپینې خولې خوراک د شونډو په سروینه

د چا دادا به ورت ټینگ شي
پرگلابي شونډو د ژبې سروینه

نور بیا

د لیکوال نورې لیکنې په لاندې لینک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>